13 Αυγούστου 2019

Εγκώμιο στην Αγία Παρθένο και Θεοτόκο Μαρία

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

(Αγίου Πρόκλου, Αρχιεπισκόπου Κων/λεως)

Είναι τρισευτυχισμένες εξ αιτίας της Παρθένου Μαρίας όλες οι γυναίκες. Δεν βρίσκεται πλέον το γένος των γυναικών κάτω από κατάρα. Διότι είχε την κατάρα το γένος των γυναικών από το οποίο προήλθε η Μαρία που ξεπέρασε σε δόξα και τους Αγγέλους. Έχει θεραπευθεί η Εύα. Δεν ακούγεται η Αιγυπτία. Έχει ταφεί η

Δαλιδά. Λησμονήθηκε η Ιεζάβελ. Ξεχάστηκε η Ηρωδιάδα, και τώρα θαυμάζεται —ο εξής— κατάλογος των γυ-ναικών. Επαινείται η Σάρρα, γιατί από την κοιλιά της προήλθαν λαοί. Τιμάται η Ρεβέκκα γιατί προξένησε με πανουργία ευλογίες.

Θαυμάζεται και η Λία, γιατί είναι η μητέρα του σαρκικού προγόνου του Χριστού. Επαινείται η Δεββώρα γιατί έγινε στρατηγός έξω απ’ τη φύση της. Μακαρίζεται και η Ελισάβετ, που κυοφόρησε τα σκιρτήματα του προδρόμου και δέχτηκε τη χάρη. Προσκυνείται και η Μαρία, διότι έγινε Μητέρα, και δούλη, και νεφέλη, και νυφικός θάλαμος, και κιβωτός του Δε-σπότη. Έγινε Μητέρα, διότι γέννησε Αυτόν που ήθελε να γεννηθεί. Έγινε δούλη, διότι λέει, ομολογώ, και κη-ρύττω τη χάρη. Έγινε νεφέλη, διότι συνέλαβε από το Άγιο Πνεύμα Αυτόν που γέννησε χωρίς πάθος.

Έγινε νυ-φικός θάλαμος, γιατί ο Θεός Λόγος κατοίκησε σ’ αυτήν σαν σε νυμφώνα. Έγινε Κιβωτός, όχι γιατί είχε μέσα της τον νόμο, αλλά γιατί κυοφόρησε τον νομοθέτη. Γι’ αυτό ακριβώς ας πούμε προς αυτήν: «Είσαι ευλογημένη μεταξύ των γυναικών»η μόνη που αφαίρεσες τη λύπη της Εύας. Η μόνη, που σφούγγισες τα δάκρυα —της Εύας— που στέναζε. Η μόνη, που βλάστησες το λύτρο για τον κόσμο. Η μόνη, που εμπιστεύθηκε ο Θεός τον θησαυρό του μαργαριταριού. Η μόνη, που χωρίς ηδονή έμεινες έγκυος και χωρίς πάθος γέννησες. Η μόνη, που γέννησες τον Εμμανουήλ όπως θέλησε Αυτός. «Είσαι ευ-λογημένη μεταξύ των γυναικών και είναι ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου».Ο καρπός, όχι ο σπόρος. Το άνθος, όχι το πάθος. Η ακτινοβολία, όχι το κτίσμα. Ο σύνθρονος — με τον Πατέρα— όχι ο δούλος. Ο ήλιος, όχι η άμμος. Αυτός που προσκυνείται, όχι το κτίσμα. Το λύ-τρο, όχι ο χρεωμένος. «Είσαι ευλογημένη μεταξύ των γυναικών και είναι ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου».

Αντί για όλους τους άλλους επαίνους, σου αρκεί ο έπαινος του προφήτη που φωνάζει: «Να, η Παρθένος έ-χει μείνει έγκυος».Είπε για το θαύμα και αποσιώπησε τον τρόπο. «Και θα γεννήσει γιό».Κήρυξε τη γέννηση και δεν νόθευσε τη σχέση. «Και θα τον ονομάσουν Εμμα-νουήλ».Είπε για το μυστήριο, και το όνομα βροντοφώναξε. «Το οποίο ερμηνεύεται, είναι μαζί μας ο Θεός».

Κήρυξε τον Θεό που γεννήθηκε, και έκλεισε τα στό-ματα των Ιουδαίων.

«Είναι, μαζί μας ο Θεός»και σβήστηκε η πλάνη.

«Είναι μαζί μας ο Θεός» και καταργήθηκε η περιτομή.

«Είναι μαζί μας ο Θεός» και εκδιώκονται οι δαίμο-νες.

Είναι μαζί μας ο Θεός» και ο διάβολος καταργήθη-κε.

«Είναι μαζί μας ο Θεός» και η κολυμβήθρα δεν κου-ράζεται να γέννα.

«Είναι μαζί μας ο Θεός» και οι βασιλείς ζουν με ευσέβεια.

«Είναι μαζί μας ο Θεός» και οι εκκλησίες δεν χω-ρούν τους πιστούς.

«Είναι μαζί μας ο Θεός» και ο θάνατος έγινε ύπνος.

«Είναι μαζί μας ο Θεός» και οι νεκροί σκιρτώντας για την ελευθερία φωνάζουν δυνατά: «Όχι Άγγελος, ού-τε πρέσβης, αλλά ήλθε και μας έσωσε ο Ίδιος ο Θεός».

Σ’ Αυτόν ανήκει η δοξολογία στους ατέλειωτους αιώνες. Αμήν.

Πηγή: Η Θεοτόκος και ο Χριστός, εκδ. Επέκταση, σσ. 24-26